
[2016-59-RE](#)

CAUSA 2016-59-RE

(Assié c/ Generali)

Número de registre 569-2016. Recurs d'empara

Aute del 13 de març del 2017

BOPA núm. 18, del 22 de març del 2017

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 19 de desembre del 2016, per la representació processal del Sr. Bernard Assié, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 20 de setembre del 2016 i contra l'aute del 29 de novembre del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que declari la vulneració del dret esmentat i la nul·litat de les resolucions objecte de recurs i que retrotregui les actuacions al moment de la declaració de la sentència impugnada per tal que el Tribunal Superior de Justícia resolgui prenent en consideració "*l'única pericial que garanteix objectivitat i imparcialitat*";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 25 de gener del 2017;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Isidre Molas Batllori;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El Sr. Bernard Assié va presentar una demanda en reclamació de quantitat contra la seva companyia asseguradora, *Assurances Generali France* (Generali), en concepte d'indemnització pel greu incendi de l'hotel-pensió que regentava i que va causar la mort de dues persones.

1.2. El 23 de desembre del 2015, el Tribunal de Batlles, mitjançant sentència, va acordar estimar parcialment aquesta demanda i va condemnar la companyia d'assegurances a indemnitzar el recurrent amb l'import de 15.469,68 €, sense imposar les costes processals d'aquesta instància a cap dels litigants.

1.3. La representació processal del recurrent va presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta sentència i, el 20 de setembre del 2016, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència en què desestimava aquest recurs i confirmava íntegrament la sentència de la primera instància.

1.4. El 29 de novembre del 2016, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va acordar no donar lloc a l'incident de nul·litat d'actuacions presentat pel Sr. Bernard Assié per considerar que no s'havia vulnerat el seu dret a la jurisdicció.

1.5. El 19 de desembre del 2016, la representació processal del Sr. Bernard Assié va interposar un recurs d'empara contra les resolucions esmentades, dictades per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació jurídica del recurrent

- La part recurrent considera que les resolucions impugnades són arbitràries, perquè són lògicament irraonables. Aquesta conclusió deriva del fet que el Tribunal Superior de Justícia va donar únicament valor probatori a la pericial efectuada pel pèrit de la companyia d'assegurances, obviant tant les primeres conclusions del primer pèrit de la companyia, com les del pèrit judicial.

- Tot i reconèixer la competència dels tribunals ordinaris en la valoració de la prova, al·lega que en aquesta causa la postura adoptada pels tribunals no és justificable, ja que el pèrit en qüestió està estretament vinculat a la part defenent i, per aquest motiu, podria minimitzar les seves valoracions al seu favor, afegint, a més, que no té la titulació adient.

- L'argument d'acord amb el qual el pèrit judicial no va disposar de les observacions derivades de la "*immediatesa*" del sinistre, no és suficient per descartar les seves conclusions, perquè va disposar de tot el material detallat i complet del sinistre, així com de tots els informes i peritatges efectuats pels tècnics altament especialitzats de la Guàrdia Civil i de la policia científica de València i dels primers peritatges de la companyia. I aquest fet era des de l'inici perfectament conegut pel Tribunal de Batlles que el va nomenar.

- Aquest informe havia d'ajudar a la convicció del jutge, per mitigar i relativitzar la pericial i la valoració formulades pel pèrit de part.

- Segons el seu parer, els jutges ometen apreciar els següents fets objectivament acreditats en les actuacions: el recurrent va trametre a la companyia d'assegurances una valoració escrita i detallada del seu perjudici que no va ser mai contestada; la companyia d'assegurances va haver de ser requerida en diverses ocasions per tal que procedís a la visita dels llocs sinistrats i realitzés la seva

---

valoració; i que aquesta valoració va ser finalment lliurada dos anys després del sinistre, cosa que va impedir al recurrent fer realitzar, *in situ*, i en el mateix període de temps, una pericial contradictòria.

- Per tant, aquesta part considera que s'ha efectuat una valoració lògicament i jurídicament irraonable quan jutja que no hi ha hagut mala fe o deslleialtat contractual.

- Retreu que no s'hagi reconegut la responsabilitat financera de l'assegurança quant als béns i equipaments interns del local, limitant-se aquesta als "*mobles moblants*", perquè la pòlissa feia un esment explícit a la "*retrocessió d'un local en el seu estat anterior*" i, per tant, amb una possibilitat virtual d'explotació directa i immediata del mateix. És irraonable pretendre que es pot explotar un hotel sense finestres, revestiments del sol, o sense instal·lacions, pintura i electricitat, etc. Com també ho és que el seu estat anterior pugui obtenir-se amb una indemnització de 55.000,00 €.

- Aquesta part considera igualment que la parcialitat i la subjectivitat de la sentència impugnada s'aprecia en la manera esbiaixada en què relata els fets, insinuant, entre d'altres, la responsabilitat del recurrent en el sinistre, i ometent precisions importants sobre la realitat i les conseqüències de l'incendi en la vida del recurrent.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que declari la vulneració del dret esmentat i la nul·litat de les resolucions objecte de recurs i que retrotregui les actuacions al moment de la declaració de la sentència impugnada per tal que el Tribunal Superior de Justícia resolgui prenent en consideració "*l'única pericial que garanteix objectivitat i imparcialitat*".

2.2. Argumentació jurídica de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Civil analitza les condicions particulars del contracte d'assegurança per concretar el risc assegurat (objecte del contracte) i l'àmbit de la seva cobertura (quantificació).

- Precisa que dels fets se'n deriva que el recurrent va contractar la pòlissa com a llogater i no com a propietari i va assegurar, entre d'altres, els riscos d'incendi i la seva pròpia responsabilitat civil per un import màxim, en el cas d'incendi, de 150.000,00 €, abonant una prima anual de 335,51 €.

- Indica que la pòlissa mateixa assenyala que l'assegurat no es pot enriquir gràcies a l'assegurança, o, altrament dit, no pot ser rescabalat d'allò que no ha perdut; en aquest cas, la cobertura del risc sobre l'edifici i les instal·lacions adherides a ell, cobrien el dany sofert pel propietari i no per l'arrendatari, el qual només tenia únicament cobert el risc sobre allò que era seu: el contingut.

- Per aquest motiu, en res afecten les constatacions efectuades pel primer expert de la companyia d'assegurances que es van fer de manera genèrica en relació amb el continent.

- Pel que fa a la discrepància de la valoració judicial sobre la prova pericial, recorda els principis establerts per la jurisprudència, i en particular, que el jutge no pot incórrer en arbitrietat i ha de motivar la seva decisió quan aquesta resulti contrària al dictamen pericial, sobretot quan es decideixi per un dels dictàmens contradictoris optant per aquell que li resulti més convenient i objectiu.

També exposa els criteris que ajuden a valorar la força probatòria de les pericals, la qual ha de ser apreciada pel jutge segons les regles de la sana crítica, sense estar obligat a subjectar-se al dictamen.

-
- Després d'efectuar aquestes precisions i d'aplicar-les al cas conclou que el peritatge efectuat pel professional encarregat per la companyia d'assegurances és preferible, ja que, entre d'altres, va conèixer el sinistre des del primer moment i després d'haver visitat el lloc dels fets diverses vegades.
  - Sobre la mala fe i la deslleialtat de la companyia d'assegurances al·legades per la part recurrent per tal de reclamar una indemnització pel dany moral i el lucre cessants, la Sala Civil considera que aquestes no es desprenen del contingut de les actuacions, destaca en particular que quan el procediment penal encara estava en curs i no es coneixia encara quina seria la implicació de les persones en el sinistre, la companyia va fer avançaments a compte de la suma que pel contingut podia estimar que hauria de pagar.
  - Que el recurrent s'hagués fet unes expectatives irrealistes sobre la suma que li corresponia en base a unes deduccions totalment subjectives no pot portar a considerar que la companyia asseguradora hagi tingut la voluntat de retardar l'entrega de la suma total sobre el contingut.

2.3. Argumentació jurídica del Ministeri Fiscal

- El Ministeri Fiscal considera que els motius d'impugnació plantejats en aquest recurs d'empara es fonamenten substancialment en el desacord amb la valoració de la prova efectuada pels tribunals ordinaris.
- Recorda la jurisprudència d'aquest Tribunal Constitucional en relació amb la seva competència, la qual no inclou comportar-se com un jutge del fons, un tercer grau de jurisdicció o un tribunal de cassació.
- En aquesta causa els tribunals ordinaris van exposar unes motivacions raonables, raonades i lògiques que no es poden qualificar en cap cas d'arbitràries, per tant, considera que no s'ha vulnerat el dret al·legat.
- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que declari la inadmissió a tràmit d'aquest recurs perquè, d'acord amb les disposicions de l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, les seves pretensions manquen de contingut constitucional.

3. Fonament jurídic únic del Tribunal Constitucional

L'acte del 3 de maig del 2010 del Tribunal Constitucional (causa 2010-4-RE) va afirmar que "*en el marc d'un recurs d'empara basat en la vulneració de l'article 10 de la Constitució, no li correspon comportar-se com un jutge del fons, un tercer grau de jurisdicció o un tribunal de cassació i que la seva funció s'ha de limitar a verificar que els drets reconeguts per aquest article de la Constitució hagin permès als recurrents presentar els seus arguments i les seves proves i que les jurisdiccions competents s'hagin pronunciat de manera independent i imparcial mitjançant un raonament coherent i no arbitrari*". Aquest raonament s'integra en una dilatada i ininterrompuda jurisprudència seguida per aquest Tribunal Constitucional que es defineix en el mateix sentit.

El Tribunal Constitucional no constitueix, per tant, una tercera instància de la jurisdicció ordinària que pugui revisar la valoració de les proves practicades en els judicis. Té com a finalitat l'empara davant la vulneració dels drets constitucionals, sense que hagi de substituir, ni pugui fer-ho, la missió dels

---

òrgans jurisdiccionals de seleccionar i d'aplicar la legislació i d'examinar i de valorar les proves practicades. La sentència de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia del 20 de setembre del 2016 i l'aute de la mateixa Sala del 29 de novembre del mateix any estan raonats en Dret i aquella explícitament afirma que "*no s'ha demostrat cap mena de maliciosa actuació per part de l'asseguradora envers el seu client*", davant de la deslleialtat o de la mala fe que li atribueix el recurrent. Aquest manifesta el seu desacord amb la valoració de les proves realitzada pels òrgans de la jurisdicció ordinària, però el Tribunal Constitucional no pot entrar en un terreny que correspon exclusivament als òrgans judicials d'aquesta jurisdicció en la seva funció de jutjar. Per tant, el recurs d'empara presentat no té contingut constitucional.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2016-59-RE interposat per la representació processal del Sr. Bernard Assié contra la sentència del 20 de setembre del 2016 i contra l'aute del 29 de novembre del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.
2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.
3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 13 de març del 2017.

Isidre Molas Batllori Dominique Rousseau
President

Vicepresident

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrat Magistrada